ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Στήριξη της εργατικής, λαϊκής αντιπολίτευσης

Συνέντευξη στην Ντίνα Δασκαλοπούλου

«Η μοναδική χρήσιμη ψήφος είναι αυτή που αποδυναμώνει κάθε εκδοχή δεξιού ή κεντροαριστερού νεοφιλελευθερισμού».

Η εικόνα του στην εντατική στοίχειωσε τη γενιά μας. Βαριά χτυπημένος από νεοναζί, ο τότε συμφοιτητής μας και μέλος του Κεντρικού Συμβουλίου της ΕΦΕΕ αφύπνισε μια ολόκληρη γενιά και τη στράτευσε στον αντιφασιστικό αγώνα. Σχεδόν τριάντα χρόνια μετά από εκείνον τον Ιούνη, πάντα μάχιμος και διακεκριμένος επιστήμονας πια, ο Δημήτρης Κουσουρής κατεβαίνει στις εκλογές με την ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

● Είστε στρατευμένος στην Αριστερά από τα νεανικά σας χρόνια - για τη γενιά μας, δε, υπήρξατε σύμβολο των φοιτητικών αγώνων. Πώς αποφασίσατε να κατέβετε σε αυτές τις εκλογές;

Η ιδιότητα του «συμβόλου» μού αποδόθηκε πέρα από τη θέλησή μου κατά τους αγώνες ενός κινήματος που διεκδίκησε το δικαίωμα στη δουλειά και τη δημόσια εκπαίδευση για όλους, για τη συμμετοχή μου στο οποίο είμαι περήφανος. Βέβαια, σε περιόδους συντηρητικής ιδεολογικής μετατόπισης στην Ελλάδα και διεθνώς, στην επαγγελματική μου ζωή έκτοτε κλήθηκα ενίοτε να δώσω λόγο για τις πολιτικές μου απόψεις και επιλογές – αυτό όμως είναι μια άλλη κουβέντα.

Τα χρόνια που μεσολάβησαν ανέδειξαν τα πιο αποκρουστικά χαρακτηριστικά μιας αντεπαναστατικής περιόδου ιμπεριαλιστικών ανταγωνισμών και πολέμων, διαρκούς επίθεσης στα κοινωνικά και πολιτικά δικαιώματα των εργαζομένων, σύγκλισης νεοφιλελεύθερων και νεο- ή μετα-φασιστικών δυνάμεων, αντιδημοκρατικής μετάλλαξης της Ε.Ε. και των εθνικών πολιτικών συστημάτων.

Απέναντι στο βάρος και την ένταση της επίθεσης, πολλές από τις δυνάμεις της επίσημης Αριστεράς είτε υποχώρησαν, αποδεχόμενες ως αναγκαίο κακό τους βασικούς πυλώνες της κυρίαρχης πολιτικής, είτε προσχώρησαν ανοιχτά σε αυτήν συμμετέχοντας στην οργάνωση και τη διαχείριση της κούρσας εξοπλισμών, της διάλυσης και ιδιωτικοποίησης της δημόσιας υγείας, παιδείας, συγκοινωνιών, ενέργειας, της επίθεσης στα εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα, της γκετοποίησης ή φυσικής εξόντωσης προσφύγων και μεταναστών.

Η συμμετοχή μου στα ψηφοδέλτια της ΑΝΤΑΡΣΥΑ εκφράζει την ανάγκη αναχαίτισης αυτής της υποχώρησης από τις δυνάμεις του ζωντανού και μαχόμενου κινήματος των εργαζομένων, επανοικειοποίησης των όπλων της κριτικής και των επιλογών ρήξης με ένα σύστημα που, αν δεν το σταματήσουμε, οδηγεί αναπόφευκτα στη φτωχοποίηση και την εξαθλίωση του κόσμου της δουλειάς, την περιστολή ή κατάργηση των δημοκρατικών του κατακτήσεων, την καταστροφή του περιβάλλοντος και τον πόλεμο.

● Έχετε καταθέσει σημαντικές επιστημονικές δουλειές, η επιστήμη σας είναι ένα εργαλείο να «διαβάζετε» αλλιώς τη σύγχρονη πραγματικότητα;

Τα ερωτήματα με βάση τα οποία προσεγγίζουμε το παρελθόν μάς τα θέτει το εκάστοτε παρόν. Η δουλειά μου για τις δίκες των δωσιλόγων, π.χ., προσπάθησε να κατανοήσει μια κρίσιμη τομή στη διασφάλιση της συνέχειας του κράτους, ενώ η έρευνά μου για τις καθολικές κοινότητες των Κυκλάδων το 1821 επιχειρεί να φωτίσει μια μάλλον αγνοημένη όψη της εθνικής συγκρότησης. Η ιστορική ματιά θέτει το παρόν μας σε προοπτική, διακρίνοντας αντί να συσκοτίζει τι το διαφοροποιεί από το παρελθόν. Μας βοηθάει, π.χ., να διακρίνουμε ότι οι σύγχρονοι ιμπεριαλιστικοί ανταγωνισμοί ωθούν τον δυτικό καπιταλισμό σε μια άνευ προηγουμένου επίθεση στις κοινωνικές και πολιτικές κατακτήσεις του προηγούμενου αιώνα.

Αν ο μισός αιώνας αντεπανάστασης από την κρίση της δεκαετίας του 1970 μέχρι σήμερα είχε ως προϋπόθεση την ήττα του οργανωμένου εργατικού κινήματος, η ανατροπή της περνάει πρωτίστως από την ανασυγκρότηση της ανεξάρτητης ταξικής οργάνωσης των εργαζομένων και όχι από ταυτοτικές πολιτικές που υποκαθιστούν την αδυναμία απάντησης

στις σύγχρονες προκλήσεις με τη φυγή στο παρελθόν και την επίκληση ηρωικών αγώνων που δόθηκαν άλλοτε...

● Ζείτε μακριά από την Ελλάδα, σας προσφέρει η απόσταση μια άλλη γωνία θέασης της πολιτικής σκηνής ή μήπως σας απομακρύνει;

Και τα δύο. Από τη μία η απόσταση εμπόδισε την πιο ενεργητική μου συμμετοχή εδώ, από την άλλη μού έδωσε την ευκαιρία να συμμετάσχω σε αγώνες και να συμπορευτώ με δυνάμεις αντικαπιταλιστικής κριτικής και ρήξης εκεί που ζω, διακρίνοντας έτσι καθαρότερα τον τρόπο με τον οποίο οι Έλληνες κεφαλαιοκράτες και το πολιτικό τους προσωπικό επιχειρούν να εντάξουν τη χώρα στο διεθνές της περιβάλλον ως προμαχώνα μιας ρατσιστικής, μισαλλόδοξης, αντιδημοκρατικής και αντιλαϊκής Ευρώπης-φρούριο, αλλά και τις δυνατότητες οργάνωσης των διεθνών αντιστάσεων σε αυτές τις πολιτικές.

● Επειτα από 4 χρόνια σκληρής κι απολυταρχικής νεοφιλελεύθερης διακυβέρνησης, γιατί λέτε «όχι» σε μια προοπτική ενός προοδευτικού κυβερνητικού σχήματος;

Η εμπειρία ενός τέτοιου σχήματος εντάχθηκε ήδη στη συνέχεια των σκληρών αντιλαϊκών, αντεργατικών και αυταρχικών κυβερνήσεων της τελευταίας δεκαπενταετίας και κατέδειξε τα όριά του. ΣΥΡΙΖΑ και Ν.Δ. δεν είναι ίδιοι, ωστόσο η διακυβέρνηση του πρώτου όχι μόνο προώθησε βασικές όψεις της νεοφιλελεύθερης πολιτικής (όπως οι ιδιωτικοποιήσεις και το ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας, οι πολιτικές απόκρουσης των μεταναστευτικών και προσφυγικών ροών ή η συμμετοχή στη διεθνή κούρσα εξοπλισμών), αλλά και, εδραιώνοντας και σκορπίζοντας την απογοήτευση και την παραίτηση σε πλατιά λαϊκά στρώματα, προετοίμασε την άνοδο μιας απολυταρχικής Δεξιάς που υπονομεύει ανοιχτά τη δημοκρατία και φλερτάρει ανοιχτά με τον φασισμό.

● Τι απαντάτε σε όλους όσοι ισχυρίζονται -και αυτό το επιχείρημα θα δυναμώσει αν πάμε σε δεύτερο εκλογικό γύρο- ότι η ψήφος σε μικρότερα αριστερά σχήματα είναι χαμένη;

Το ατύχημα στα Τέμπη μάς έδειξε πως οι ίδιες μας οι ζωές κινδυνεύουν αν δεν παλέψουμε εδώ και τώρα για κοινωνικό και εργατικό έλεγχο της παραγωγής, των συγκοινωνιών, της ενέργειας και των άλλων επιχειρήσεων κοινής ωφέλειας. Ολοένα και περισσότεροι από όσους υπέκυψαν στον ρεαλισμό του μικρότερου κακού κατανοούν σήμερα πως η στήριξη στις πολιτικές που πλήττουν τα συμφέροντα της κοινωνικής πλειοψηφίας ή που παραπέμπουν

άμεσους στόχους για την επιβίωσή μας σε κάποιο αόριστο μέλλον οδηγεί αναπόφευκτα στην εξουδετέρωση των κοινωνικών αντιστάσεων και εν τέλει στην υπονόμευση της ίδιας της δημοκρατίας.

Απέναντι στη συντριπτική πλειονότητα των ΜΜΕ υπό τον ασφυκτικό έλεγχο μιας χούφτας ολιγαρχών και σε ένα εκλογικό σύστημα που νοθεύει τη λαϊκή βούληση, η μοναδική χρήσιμη ψήφος είναι αυτή που αποδυναμώνει κάθε εκδοχή δεξιού ή κεντροαριστερού νεοφιλελευθερισμού και στηρίζει τις δυνάμεις που συμμετέχουν στην οργάνωση μιας εργατικής και λαϊκής αντιπολίτευσης.

Πηγή: efsyn.gr